

אכתקיוס ארותי

היא מין תערוכה מתמדת / תערוכה של כל מיני טיפוסים / שבאופן מאד טבעי / מחפשים הם בכל הנימוסים / את הרקיע השביעי.

יש האומר: אני גובה בלונדיני / ויש לי המון נסיות, / ואם תרצי הנני חסון ושטני / ובחור כזה שלא עושה בעיות / ויש האומרת: אני חודלת מן השיגרה / ניגשת אני ישר לעניין / יוצאת אני זמן מה לפגרה / ומוכנה לבלות עם מניין.

או: שתינו חברות טובות מאוד / יוצאות ביחד אוכלות ביחד / לפעמים אנו גם שובבות / מעוניינות אנו כל אחת בגבר אחד / המוכן להוציא מכיסו רבבות / ואסור שגבר כזה יהיה בלבו פחד / חייב הוא להיות גבר ולהחזיק לנו ברצועות.

דוגמאות כאלה יש הרבה / אני מתחשב מחוסר מקום / כי יש לי דוגמאות כארבה / מצפון ועד דרום.

טפשעשרה על זיוה

ידעתי שהעתונים משקרים כל הזמן. לא חשוב אם נוסעים ונהיים כוכבים וזה, ישראלית נשארת תמיד יש ראלית והיא מותק שמעתי אותה בראדיו גם את? איך שהיא אמרה שהיא רוצה להיות מה שהיא לשתות שמפניה בבוקר ואף פעם לא להיכנס למטבח ושהיא ברצון תשחק בסרט ישראלי, לא חשוב איוה, רק שיהיה רומאנטי זה יכול להיות בקיבוץ או בעיר או בשפת-הים או בחולות כי היא רומאנטית. כזאת היא.

והצילומים האלה, אז מה? מה עושים מכל דבר טראסק נורא. היא היתה רעבה, לא? אז מה שתעשה? שתלך ללמד עברית בקהילות? מה יש, זה היה החלטורה שלה והיא אומרת שזה היה יפה ואמנותי. אפילו הפסל הזה רודן שיש לו שם כמו לה פיסל דברים כאלה ואומרים שזו אמנות. ואיך היא דואגת לכלבלב שלה לבייבי המתוק הזה שלא יהיה רעב אפילו אם היא כן? ראיתי אותה אבל בלי הכלב, רק עם חברה שלה שאמרו לי שהיא עתונאית כזוהי. אז היא לבשה שמלה לבנה קצרה קצרה בלי גב ועם תחתונת ארוכה של סבתא — לא העתונאית, היא לבשה שמלת הריגון. והיתה רזה רזה וגיניגית ולא שוופה במיל ועם גרביים ארוכות לבנות כאלה ושפתיים לבנות גם. אבל ריסים כאלה מודבקים אני רוצה גם. וסרט בראש והיא צחקה וצחקה וצחקה בקול רם כל הזמן ראו ככה שהיא שמתה להיות בארץ אבל איציק אומר שלפני כמה שנים היתה יותר יפה ושגילה אלמגור פי אלף יותר יפה ממנה. בפנים.

”זה המצב ברנע הנוכחי.
”אם ישנה מישהי אשר מוכנה לשנות
אותי, אדרכא, שתכתוב.”

עצמם וכשרונותיהם

כנראה שהגיל בכל זאת איננו משנה. מסתבר שאין צורך להיות טיפש-עשרה כדי לכתוב מכתב כה יחיד במינו ומרתק, כמו זה של (1190/2), הדואגת מאוד להיות מיסתורית ולהסתיר את גילה, אך לא קשה ביותר לנחש אותו אם ניקח בחשבון שהיא פונה אל בני 30-50. “כמו כל אלה הפונים אליך ומגלים את מאווייהם, אומרת העלמה, “כן גם אני מעוניינת בחברה ובחבר. ברצוני לארגן חברה לשם פגישות במסיבות-משחקים ובילוים שונים כמו כן ברצוני לצרף לחברה זו חובבי אמנות כמו זימרה ריקוד סיפרות ציור. שיוכלו בחברה זו גם להביע עצמם וכשרונותיהם וגם לראות ולשמעו חברים אחרים שיהיו ישרים משכילים ובעלי הופעה נחמדה בגיל 30-50 בערך שלא יהיו משעממים וחדגוניים יכולים להיות מכל מקום בארץ ובעולם.”

אינני יודעת, אולי זה טריק, אולי היא כותבת בלי נקודות ופסקים כדי שתוכלו להגיע אליה בקוצר-נמשימה.

הבט קרימה בהומור

(1190/3) מנסה להוכיח שאם הוא כותב הנה, הרי זה רק משום שהוא אופטימיסט. אין לו, הוא סבור, סיכויים רבים. איננו יכול לטעון שהוא נחנק ומשתעמם, אינו יכול לנפנף בכומתה אדומה, בעבר קרבי; וכסית היא בשבילו בחינת ארץ לא נודעת.

הוא בן 24, טוען שהוא מסתכל בהומור על העולם והיה מאוד רוצה לקבל מכתבים הכתובים עליידי נערה נאה, לכבית ופיקחית.

הרקיע השביעי

תראו מה שהדחר הביא לי. (1190/4). זה חיפאי, ונה רוצה להתכתב עם נערה בגיל 15-17. שתהיה לה, יעני, נפש אמנר תית.

”הנני קורא את מדורך בקביעות / ולוה יש סיבה מיוחדת / אוכל לימר לך זאת בלי כל צביעות / שמדורך

את צריכה להיות מלהקת העץ כדי לא לכתוב (1190/1): “אני הולך לקנות חבל, אמר מולי ויצא בטריקת דלת. שארתי חושב איך לפתור את הבעיה בצורה יותר הגיונית. ולי אומר כי אני הולך יותר מדי לעי השכל, שיושב עלי בדיוק על הרגש, ומונע מעשי שטות. לפני שאני ונה חבל, אני עושה עוד נסיון, אמרתי לו, וכך ישבתי כתוב את היצירה הזאת.

”נמאסו עלי אותן בחורות שאינן יודעות מה הן רוצות. שרב. יפה ירקוני. נימוסים מזויזים. זנובים. חיוכים של זמן זית. המרצה למתמטיקה. אלה שאני מעיק על מצפונן. ולה שמצפונן מעיק על שלי ועוד ועוד. פשוט נמאס. אז מרתי את החשבונות עם כל העולם, עובתי את תליאביב הלכתי להיות סטודנט בחיפה. בתוך מכש הלימודים, עד זאני מספיק להגיד הופ — כבר עברה כמעט שנה.

”ערב אחד יללו החתולים המיוחמים החץ, ומולי אמר זהם — אנחנו. משהו נצבט בפנים. הדופק נעשה מהיר. כה עברו חודשיים והקיץ בא. שרב. אי-אפשר לישון. זיוות של חום. אני קם בשלוש בלילה, מעלה אור וכותב זיר. בהיי לא יודע איך בא לי שיר כזה, אבל הוא באמת זלי. אני מתחיל לחשוב שאני טיפוס לירי: היכן אמצא אותך / שאהיה שלך בלי די / וכל הטוב טבך / יפסיק את נודודי / בחיפושים אחר / היופי והחן / עדינות שבסתרי / הנפש הטובה / אכן / ראיתי את נינד / העמוקות הפיקחיות / ונתגלו לי צפורניים / וכל לא הוספתי עוד ראות / אותך יותר מדא / נשארתי זכרוני / כמו חלום שגז.

”איבני צחק ואמר שזה מתאים לטיפוס חולמני ולא יציניקן בן עשרים ושלושה קייצים. “מולי נכנס דרך החלון כשהוא זורז, איפה החבל? שאלתי. “עזוב את החבל! צהל מולי כשהוא נשטרע על המיטה מנפנף באויר בשתי רגליו. בהנחת יש מוכרת חדשה!”

מטה טובה
רק על ידי
מזרון
מילר
האמיתי

נקבובי ולכן קריר